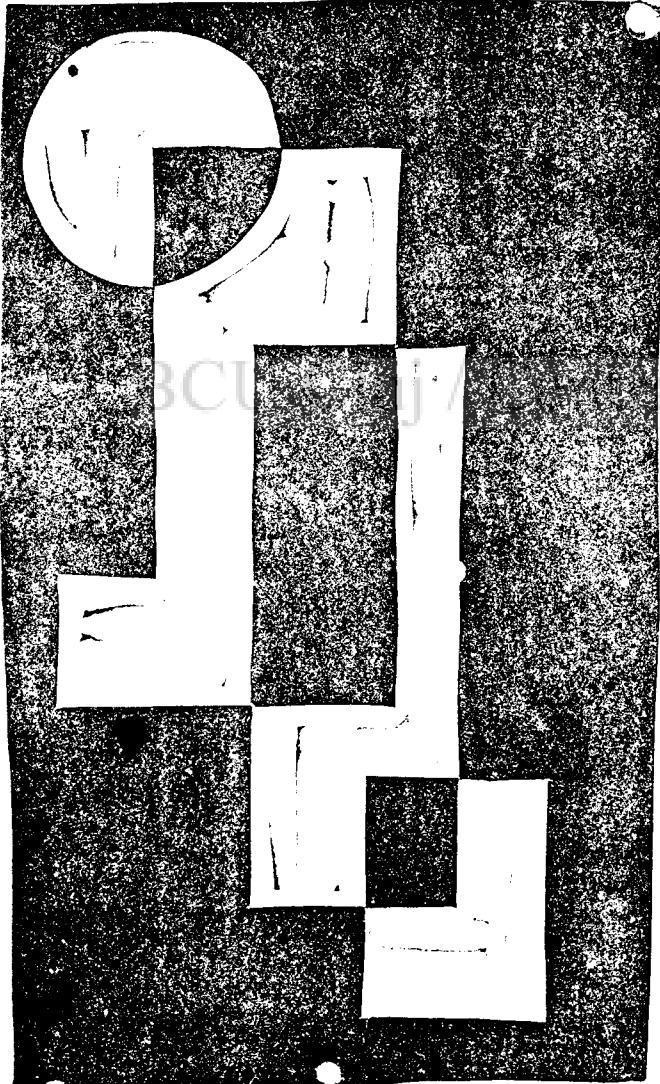

PUNCT No. 10

REVISTĂ DE ARTĂ CONSTRUCTIVISTĂ

DIRECTOR: SCARLAT CALLIMACHI

24 IANUARIE 1925

LINOLEUM: VICTOR BRAUNER

Ambițioasă ca orl-ce femei și neputând suporta afrontul unui asemenea refuz, netrebnica soție și puse atunci o piedică, în urma careia batrânu cazu în bucătăria corăbiei.

Desgustat de viață și încărcat de glorie și de ani, își scoase căciula și luă tot atunci ultimele dispoziții cari erau și ultima sa voință. Renunța la toate titlurile și la întreaga sa avere, se desbrăca în pielea goală, rămânând încins numai cu o fundie de tei și după ce, în această stare, părăsi pentru întotdeauna corabia, se sui în prima căruță cu arcuri ce întâlni în cale și ajungând la orașul cel mai mare din apropiere merse de se înscrise în barou.

concluziune și morală

De vreți cu toți în timpul nopții un somn în tihă să gustați,
Nu faceți schimb de ilustrate cu cei primari din Cârligati.

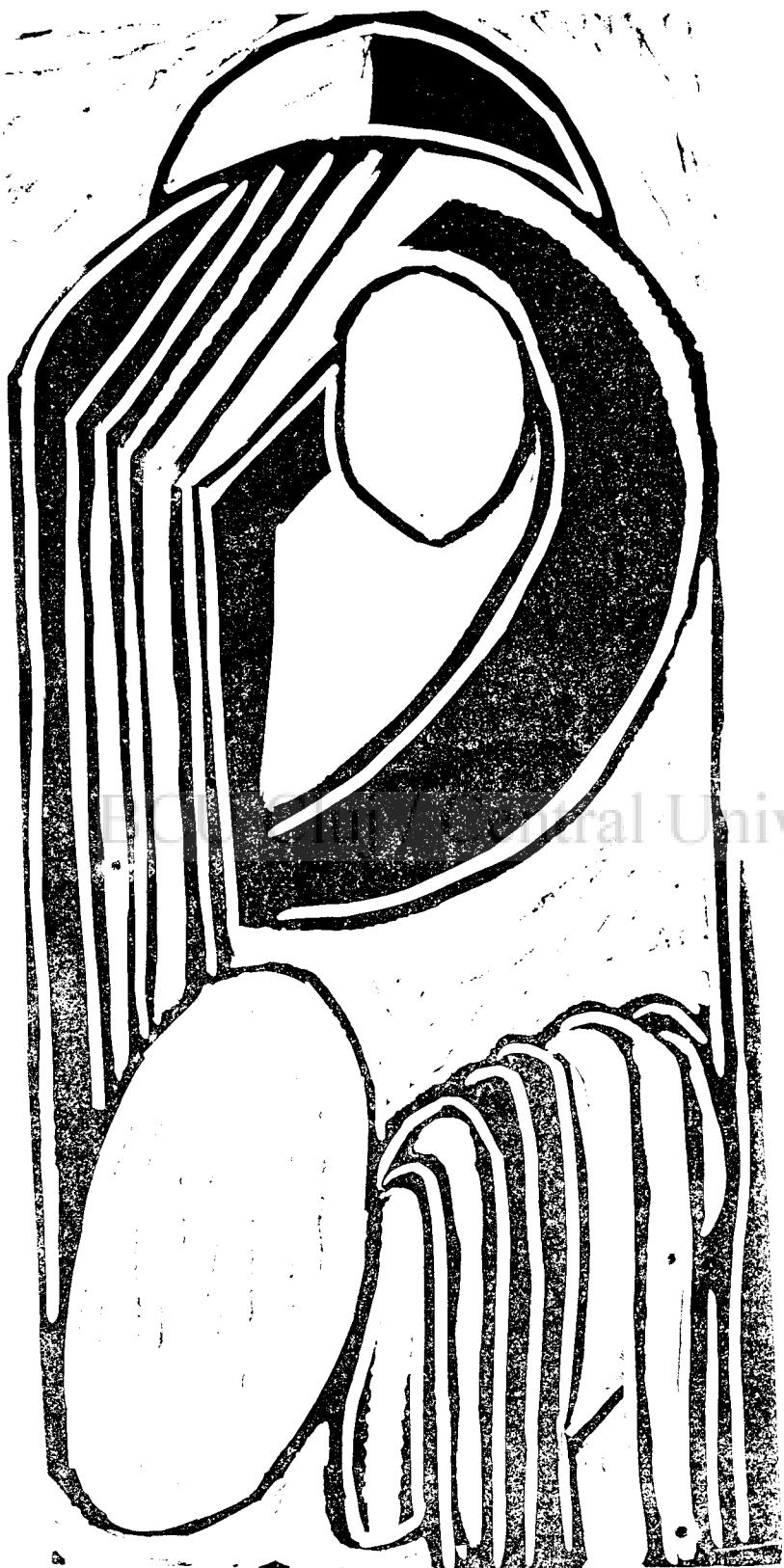
Plecarea în străinătate

Preparativele voiajului, cea mai mare parte erau îndeplinite. În cele din urmă reușî să plăteasca și chiria, ajutat fiind de cele două bătrâne răje ale sale și aşa nici de astădată nu-l lăsara să alerge la mila vecinilor. Singurul lucru pe care-l cer în schimb, era ca să fie și ele primite cel puțin o oră pe zi, în camera sa de lucru care exala un aşa de dulce și îmbătător miros de mingă. Se sui în corabie.

Sentimentul puternic și neînvins de tată îl trase însă înapoi la țără unde cu o mișcare distrată și nervoasă și în mijlocul nepoților iubii și cusu două tampoane de sugătoare pe căpușeala mucegaiului a smokingu lui său și imediat după aceasta, și fără a mai perde timpul, se furia, neobservat de nimerei, în camera secundă din fundul curții, trecând la religiumea mozaică.

Numai avea nici un moment de perdut. Intrase în al șaptelezecelea an al existenței sale, lăsând în urmă un trecut glorios și acuma zilele îi erau numărate. Singura dorință ce mai avea era să-și serbeze nunta de argint. În acest scop chemă pe toți argații și după ce îi invită mai întâi să ciugulească din niște sămânță de cânepă îi aruncă într-o cistelei de var. Urmără apoi trei împiegași definitiv de clasa III-a și un arhireu! El însuși ca să poata liniști mulțimea, care începuse să cărtească își ciunti trei degete dela mâna stângă și se sui apoi pe un scaun de cismarie cu trei picioare de unde, în sfârșit, spre satisfacția tuturor, ciocul său, mătasos, putea să atârne, plutind liber și nesupărat de nimenei, pe apa rece și proaspătă a părâiașului cristalin.

Dupa aceea se sui din nou în corabie. Bătrâna sa soție refuza însă sa-l urmeze, roasa fiind de viermele geloziei din cauza legaturilor de înimă ce banui că el va fi avut cu o focă. Totuși conștiința de îndatoririle ei de soție, și pentru a nu se arăta prost crescută, îi oferi la plecare două lipii, un caet de desemn de Borgovanu și un zmeu cu speteze din patru, pe care el le refuză, cu indignare, scuturând niște alune într'un sac.

LINOLEUM: Milița Petrascu

C O M A (1916)

Mère si tu savais
confesse toi souvent et confesseur prudhomme élis
aie le cœur piteux et doux aux mésaisés
que tu fasses messe chanter pour m'âme
après me fait coucher sur un lit de cendres couvert
— donnez-nous Dieu que nous puissions despire la prospérité —
Mère si tu savais
fait chanter messe moult solennellement devant moi
si sonnèrent trompettes parmi l'ost

Mère si tu savais
où les bannières ventelaient
où l'on put voir armures, armoires, bannières, pennones
et par especial l'oriflamme
de m'âme
qui avait grand foison de bonne chevalerie et de noble
et trop en sus de tous les autres
— et já finie lui bailla il sa main —
Mort et occis en servant son seigneur
mère si tu savais
comme mon sort
nennit incertaine
Ha! comme mal le semblaient
ceux qui à autre portes étaient allés
le péril pour esquiver
Mère si ta savais
je pleure à grand plenté —

Ion Vinea

P I A N

Sângele a bătut ore în trecut
plopii se ţin de mâna proverbial
ploate elegantă în calet englezesc
până în gând cerul e de metal
orică pasare un afiş cereșc.

Cât de scump calendar compartment
în tub câmpul răgușit magistral
trenul políticos a jucat foot-bal
aici orașul s'a deschis ca un porte-cigarettes.

Pe trotuar târziu becuri își fac de cap
magnetic podul peste case inodat
ingeri trec prin reumatism colorat
chiamă glasul în moloz VA URMA.

Marie Voronca

F I L M

Pe coridoare occidentul bântue clandestin și mat
oraș cu ochelari americană de bagă
felinarele respiră mucava
vântul a băut spirt denaturat.

Compoziție unanimă, patinaj imobil și vici.
Casele sar de bucurie spre West-Sud.
Fabrici fumează țigări Huyfcar,
cerul a scos bube de lapte crud.

Apusul respectă tratatul de la Versailles
Longines întinute în spațiu 6 pînze.
ecoul își numără degetele între paranteze
în fântâni frâze cu orificii și măști din Paraguay.

Stephan Roll

REBECA

Partea a doua.

Rebeca. — (cu spaimă). Tu ?
Fedor. — Am venit să-mi iau răspunsul.
Rebeca. — (cu bunătate). Fedor !
Fedor. — Am avut puterea să nu te văd două săptămâni.
Rebeca. — Fedor !
Fedor. — Trebuie să vorbesc. Trebuie să știi c'am rătăcit zi și noapte, în jurul acestei case derăpă-nate... Tu mă uitaseși. Celălalt era fericit.
Isaac. — (cu ură) Atunci, de ce ai revenit ?
Fedor. — Ea trebuie să-mi răspundă.
Isaac. — Rebeca vorbește ! (Cu nerăbdare.) Il iubești pe el, poate ?
Rebeca. — N' am ce să-ți răspund. Tatăl meu îți va vorbi.
Fedor. — El te-a dat lui. (Arată în spate Isaac).
Rebeca. — Da.
Fedor. — O știau... O știam de mult. (Foarte încet) Dar nu te va avea. Te iubesc prea mult.
Rebeca. — (Cu groază) Fedor ! (Pauză.)
Fedor. — Ningea. Tipetele corbulor mă îngroziau. Vântul imi ardea fața. Albul zăpezii imi chinuia ochii și, cu toate acestea, am rămas ore întregi, ca să zăresc, pe fereastră, chipul tău. (O privește cu dragoste).
Rebeca. — Trebuie să mă supun.
Fedor. — Il iubești ?
Rebeca. — Trebuie să ascult pe tatăl meu.
Fedor. — Imediat adevărul. Il iubești, vrei să fii a lui.
Rebeca. — Destul !
Fedor. — Glasul meu te desgustă, ochii mei te însăpămantă, mâinile mele tremurând te reamintesc vedenii insângerate.
Rebeca. — Destul, destul !
Fedor. — Nu trebuie să m'asculți. Vorbim pentru cea din urmă oară. Trebuie să-mi spui tot adevărul.
Rebeca. — Il cunoști tot atât de bine, ca și mine.
Fedor. — Nu. (Pauză.) Il iubești într'adevăr ?
Rebeca. — Da. (Plângere).
Fedor. — (Cu furie). Astă-i adevărul ! Nu tatăl tău te silește să te măriți cu el. Tu, tu, il iubești. (Pauză). El e învingătorul ! (Scoate un urlet înăbușit. Apoi, repede îndreptă un revolver către ea).
Rebeca. — (Ingrozită). Fedor, ce vrei să faci ?
Fedor. — (Repede) Vei fi a mea pentru vecie. (O omoară).
Rebeca. — Și... eu... te... iubesc.... (Cade la picioarele lui Fedor).
Isaac. — Ce-ai făcut ?
Fedor. — (Plângând) Iești a mea.
Isaac. — (Se apleacă peste Rebeca.) Sânge... Moartă... Ai ucis-o ! (Ii măngâie părul). Pleacă ! Lăsa-ne ! (Tăcere).
(Rabinul intră).
Rabinul. — Ce, ce s'a întâmplat ? (Pauză). Fiica mea ! (Se aruncă pe jos.) Copila mea iubită ! Moartă, moartă pentru totdeauna... (Pauză lungă).
Fedor. — Eu am ucis-o. O iubesc. Omoară-mă ! Cu bucurie. E dreptul dumitale. E legea voastră. Nimici nu te va pedepsi.
Rabinul. — Mica mea copilă !... Rece... Sânge, e piept și pe buze.
Fedor. — O iubesc.
Rabinul. — Moartă ! Sărută pe fiica sa. Nu va mai vorbi niciodată. Voiu fi singur. (Pauză). E un vis urât. Vreau să mă trezesc ! (Se uită cu mirare, în jurul lui). Moartă...
Fedor. — Am ucis-o ! Răsbună-te ! (Afară se aud tipăre și detunături de armă).

Rabinul. — Răsbunare ?...

Fedor. — (Vorbind repede) Ucide-mă ! Vreau să mor. (O lumină roșie de flăcări se zărește pe fereastră și strigătele au slăbit).

Isaac. — (Mergând spre fereastră). Soldații au dat foc casei vecine.

Rabinul. — Ce roșu e cerul ! (Exaltat).

Fedor. — Ucide-mă !

Rabinul. — (Cu vocea răgușită) Nu.

Fedor. — (Cu scârbă). Iești un țaș !

Rabinul. — Prin vocea lui Christos, Dumnezeu a grăbit ! ..

Fedor. — Lasule !

Rabinul. — Trebuie să iertăm !

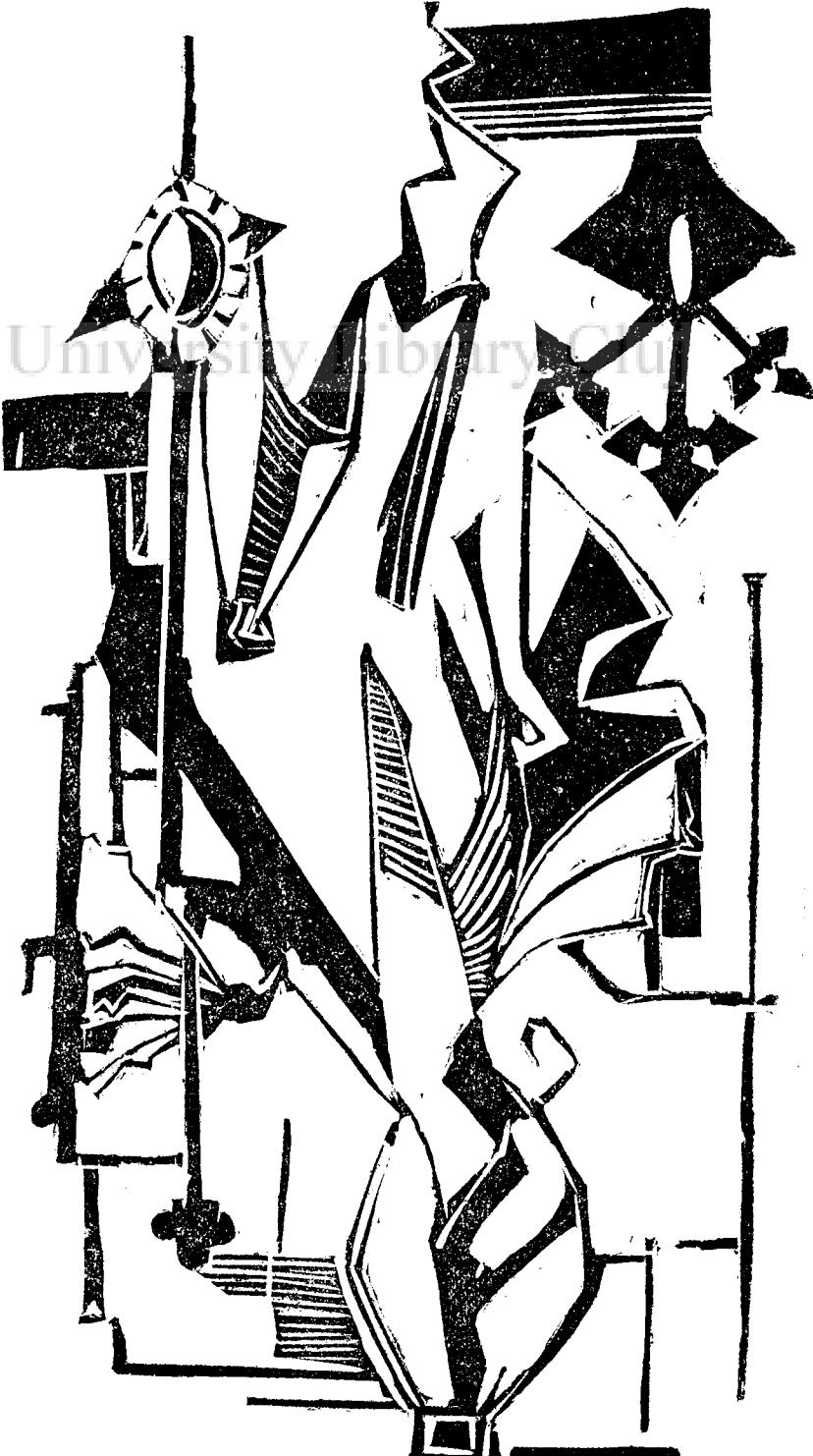
Fedor. — Niciodată. (Lumina roșie pălește din ce în ce).

Rabinul. — (Transfigurat) Am văzut zorile.. zorile .

(Cortina) Stărușit.

1921

Scarlăt Callimachi

TEATRUL

TEATRUL NAȚIONAL DIN CERNĂUȚI

D. Valjean, actualul director general al Teatrelor grație energiei și iubirei sale de artă, a daruit orașului Cernăuți un ciclu de reprezentații excepționale.

La Teatrui Național din Cernăuți s-au reprezentat în zilele de 17, 18, și 19 Ianuarie „Candidă” „D-ra Iulia” și „Ce știa satul”.

Candida lui Bernard Shaw a fost admirabil interpretată de D-na Ana Luca și de D-nii R. Balfinski și Ion Tâlvan. Ei ne-au dovedit încă odată, cu prisosință, că sunt artiști desăvârșiți.

Dra Iulia ne-a dat prilejul să revedem, în fine, pe D-na Dida Solomon în creația ei puerică, care a impresionat atât de mult pe intelectualii noștri. La Cernăuți ea și la București d-na Dida Solomon a inspirat, rând pe rând, mila, ură, desnădejde. E inutil să adaogăm alte cuvinte. Toata lumea știe cât de pueric este talentul D-nei Dida Solomon.

D. Ion Tâlvan în lacheu - a fost covârșitor, sarcastic, cu intonații demonice.. Trecerile d-sale de la smerenia din partea întâi la brutalitatea din partea două au fost într'adevăr extraodinare. E fără îndoială ceea mai mare a creație a acestui Tânăr artist.

Ce știa satul — comedie satiră — a D. Valjean a fost jucată cu multă ironie și fineță de D-na Ana Luca și de D. R. Balfinski.

Liniile: Matisse Teutson

A apărut No. 52 din „Contemporanul” consacrat dr-lui C. Brâncuși. Semnează proză și versuri: I. Vinea, M. Iancu, M. Petrașcu, I. Costin, Marie Voronca, etc.

TEATRUL SIDOLI IASI

D-ra IULIA, de A. Strindberg
cu
D-na Dida Solomon, Sonia Cluceru
și D-l Ion Tâlvan 0 0 0 0 0 0 0

TEATRUL SIDOLI IASI

Poveste de Scarlat Calimachi
cu
D-na Dida Solomon și D-nii I. Tâlvan
S. Sidery, și Vasiliu 0 0
UBU-ROI

75 H. P.

DER STURM H. Walden Berlin

MERZ Kurt Schwitters Hanovra

DE STIJL T. van Doesburg Olanda

BLOK Varșovia

MA L. Kassak Viena

FEUILLES LIBRES M. Raval Paris

MANOMETRE E. Malespine Lyon

G H. Richter Berlin

Zenit Mitzitsch, Belgrad

Surrealisme Ivan Goll Paris

Revista PUNCT Redactor Stephan Roll
STR. BĂRĂTIEI NO. 37 — București